

ВПЛИВ МІЖНАРОДНОЇ ДОПОМОГИ НА ПОВОЄННЕ ВІДНОВЛЕННЯ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ

КАЛЬНИЦЬКИЙ Вячеслав Альфредович - аспірант кафедри міжнародного та європейського права факультету міжнародних відносин Національного авіаційного університету

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-2239-4396>

DOI: <https://doi.org/10.32782/ep.2024.3.44>

У статті досліджується ключова роль міжнародної допомоги у відновленні Південної Кореї. Аналізується як зовнішні фінансові та технічні ресурси сприяли економічному зростанню, соціальним перетворенням та інституційному розвитку країни. Основний акцент робиться на допомозі з боку Сполучених Штатів Америки, яка включала не тільки значні фінансові вливання, але й технічну допомогу та політичну підтримку.

Стаття розглядає декілька ключових аспектів впливу міжнародної допомоги на Південну Корею. По-перше, аналізується економічний вплив, зокрема, як інвестиції в інфраструктуру та промисловість сприяли швидкому економічному зростанню та модернізації. Досліджується як допомога сприяла розвитку освіти та підготовці кваліфікованих кадрів, що стало основою для технологічного прогресу та інновацій.

По-друге, у статті розглядається соціальний вплив міжнародної допомоги. Значні ресурси були спрямовані на покращення системи охорони здоров'я, житлових умов та соціального забезпечення, що суттєво підвищило рівень життя населення. Підкреслюється як ці зміни сприяли соціальній стабільності та зміцненню національної ідентичності в умовах повоєнного відновлення.

Третій аспект стосується інституційного розвитку. У статті аналізується, як міжнародна допомога сприяла реформуванню державних інституцій, запровадженню демократичних принципів управління та створенню ефективної системи державного управління.

Зазначається, що підтримка з боку міжнародних організацій та країн-донорів сприяла підвищенню прозорості, відповідальності та ефективності урядових структур.

У висновках статті підкреслюється, що міжнародна допомога відіграла вирішальну роль у відновленні Південної Кореї після війни, створивши основу для її подальшого економічного процвітання та соціального розвитку

Таким чином, ця стаття надає детальний аналіз впливу міжнародної допомоги на повоєнне відновлення Південної Кореї, підкреслюючи її багатогранний вплив на економічний, соціальний та інституційний розвиток країни.

Ключові слова: міжнародна допомога, повоєнне відновлення, економічне зростання, соціальні перетворення, інституційний розвиток, Південна Корея, Сполучені Штати Америки.

Постановка проблеми

Повоєнне відновлення країн, які зазнали значних руйнувань внаслідок воєнних конфліктів, є складним і багатогранним процесом, що вимагає мобілізації великих ресурсів та ефективного планування. Одним з ключових чинників успішного відновлення є міжнародна допомога, яка може включати фінансову підтримку, технічну допомогу, консультації щодо політичних та економічних реформ, а також гуманітарну допомогу. Вивчення цього феномену є важливим не тільки з наукової точки зору, але й для розробки практичних рекомендацій щодо підтримки

інших країн, що стикаються з аналогічними викликами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Публікації та дослідження на тему впливу міжнародної допомоги на повоєнне відновлення Південної Кореї було відображено в роботах таких вчених: О. Дмитренко, В. Гришкін, Е. Хегай, В. Коломійцева та інші.

Мета і завдання дослідження

Метою даного дослідження є всебічне вивчення впливу міжнародної допомоги на процес повоєнного відновлення Південної Кореї. Основними завданнями є визначення джерел та обсягів міжнародної допомоги, аналіз основних джерел фінансової, технічної та гуманітарної допомоги, вивчення структури та динаміки надання допомоги у різні періоди повоєнного відновлення.

Виклад основного матеріалу

Після завершення Корейської війни (1950-1953) Південна Корея опинилася в стані повного розорення. Економіка була зруйнована, інфраструктура знищена, а населення переживало гуманітарну кризу. У цей критичний момент міжнародна допомога відіграла ключову роль у відновленні країни, створивши основу для майбутнього економічного зростання та розвитку. Ця стаття розглядає різні аспекти міжнародної допомоги та їхній вплив на повоєнне відновлення Південної Кореї.

Індекс людського розвитку у 2019 році становив 0,916, країна посідала 23 місце у світі за цим показником. Державний борг становить 42,6% від ВВП країни. Нині Південна Корея - президентська республіка. Попри те, що сьогодні країна є одним із "азійських тигрів" та посідає 10 місце за показником частки ВВП у світовій економіці, впродовж корейської війни та більше десятиліття після неї, корейська економіка залишалась слабкою [1].

Південна Корея вийшла з війни з серйозними соціально-економічними проблемами. Уряд країни стикався з величезними труднощами, оскільки значна частина населення була бездомною, безробітною або жила

в бідності. Військові дії спричинили руйнування більшості промислових і сільськогосподарських об'єктів. У цьому контексті міжнародна допомога стала життєво важливою для виживання країни. Міжнародна допомога Південній Кореї включала різні форми підтримки. Гуманітарна допомога включала продовольчу допомогу, одяг, медикаменти та інші предмети першої необхідності, які були надані для задоволення базових потреб населення. Організації, такі як ООН та Червоний Хрест, активно працювали над забезпеченням гуманітарної підтримки. Економічна допомога включала значні фінансові ресурси, які були надані для відновлення інфраструктури, промисловості та сільського господарства. США відіграли провідну роль у наданні економічної допомоги через план Мартіна та інші програми. Технічна допомога включала надання експертів та технічної підтримки для розвитку місцевих галузей та підвищення ефективності виробництва. Програми навчання та обміну досвідом допомогли створити кваліфіковану робочу силу.

США були найбільшим донором Південній Кореї, надаючи більше половини всієї міжнародної допомоги. Американська допомога включала план Мартіна, який передбачав фінансові гранти та кредити для відновлення інфраструктури та промисловості. Агентство міжнародного розвитку (USAID) надавало технічну допомогу та експертну підтримку. Військова допомога полягала у підтримці в створенні та зміцненні Збройних сил Південної Кореї. Міжнародна допомога сприяла швидкому відновленню економіки Південної Кореї. Зокрема, були відновлені дороги, мости, залізниці, порти та інші критично важливі об'єкти. Відновлення та модернізація заводів і фабрик сприяли зростанню виробництва та експорту. Впровадження нових технологій та методів підвищило продуктивність аграрного сектора.

Першою спробою запустити економічне зростання була модна на той час ідея імпортозаміщення або економічної «самодостатності». Для реалізації цієї ідеї уряд запровадив високі імпортні тарифи (до 77% від ціни), імпортери повинні були отримувати спеціальні дозволи на ввезення своєї продукції, і в той же час були встановлені певні обмінні

курси. Однак така політика дозволила отримати прибуток багатьом бізнесменам, наближеним до влади, які згодом створили «сімейні компанії» та конгломерати. Середній темп зростання в той час становив 5,5%, що було дуже низьким показником для країни, яка перебувала в процесі післявоєнної відбудови. З 1954 по 1960 роки в середньому понад дві третини річного імпорту фінансувалося зі США [2, с. 245].

Міжнародна допомога також мала значний вплив на соціальну сферу. Відкриття нових шкіл та університетів, підвищення рівня освіти серед населення, покращення медичної інфраструктури та доступу до медичних послуг сприяли зниженню рівня бідності та покращенню житлових умов для населення. Міжнародна допомога зміцнила політичну стабільність в Південній Кореї завдяки зміцненню державних інституцій та проведенню реформ, спрямованих на боротьбу з корупцією, а також поліпшенню відносин з країнами-донорами, що сприяло подальшій економічній співпраці.

Міжнародна допомога відіграла вирішальну роль у відновленні Південної Кореї після війни. Завдяки значним фінансовим, технічним та гуманітарним ресурсам країна змогла подолати наслідки війни, відновити економіку та соціальну сферу, створити основу для майбутнього розвитку. Відновлення Південної Кореї є яскравим прикладом ефективності міжнародної допомоги та її довгострокових позитивних наслідків.

Після завершення Корейської війни (1950-1953) міжнародна допомога відіграла вирішальну роль у відновленні Південної Кореї. Джерела та обсяги цієї допомоги були різноманітними та включали фінансові, гуманітарні й технічні ресурси від численних країн і організацій. Ця частина статті розглядає основні джерела та обсяги міжнародної допомоги, які сприяли відновленню країни.

Починаючи з 1962 року, Корея почала брати позики: Навіть між 1962 і 1966 роками 70% притоку капіталу становили гранти від США, 28% - позики і 2% - іноземні інвестиції. Починаючи з 1967 року, приплив капіталу складався переважно з кредитів від іноземних (переважно японських) банків. Інозем-

ні інвестиції значно зросли лише з кінця 1980-х років, коли Південна Корея успішно провела індустріалізацію. Південна Корея стала конкурентоспроможною на світових ринках автомобілів, кораблів, сталі, а віднедавна і побутової техніки, що сприяло економічному зростанню. Баланс поточного рахунку, який раніше був дефіцитним, з 1998 року має позитивне сальдо [6].

Основним джерелом міжнародної допомоги для Південної Кореї стали Сполучені Штати Америки. США надали більше половини всієї допомоги, що надійшла до країни у період після війни. Важливою програмою допомоги був План Мартіна, який передбачав надання значних фінансових грантів та кредитів для відновлення зруйнованої інфраструктури та промисловості. Протягом 1953-1961 років США надали Південній Кореї допомогу на суму близько 3 мільярдів доларів. Крім того, Агентство міжнародного розвитку США (USAID) надавало технічну допомогу та експертну підтримку для розвитку місцевих галузей та підвищення ефективності виробництва. Військова допомога США полягала у підтримці створення та зміцнення Збройних сил Південної Кореї.

Сполучені Штати в основному впливали на стабільність корейського режиму та історичний розвиток Корейського півострова з двох аспектів військової та економічної допомоги, таким чином дозволяючи післявоєнному корейському суспільству встановити швидкий розвиток у капіталістичну країну [11].

З 1962 року Корея почала брати позики: 70% притоку капіталу з 1962 по 1966 рік становили американські субсидії, 28% - кредити і 2% - іноземні інвестиції; з 1967 року приплив капіталу складався переважно з кредитів іноземних (переважно японських) банків. Іноземні інвестиції значно зросли лише наприкінці 1980-х років, коли Південна Корея успішно провела індустріалізацію. Південна Корея стала конкурентоспроможною на світових ринках автомобілів, кораблів, сталі, а віднедавна і побутової техніки, що сприяло економічному зростанню. Баланс поточного рахунку платіжного балансу, який колись був дефіцитним, з 1998 року має позитивне сальдо [4, с. 53].

Окрім США, значний внесок у відновлення Південної Кореї зробили країни-члени Організації Об'єднаних Націй (ООН). ООН координувала міжнародну гуманітарну допомогу, яка включала продовольчі продукти, медичні препарати, одяг та інші предмети першої необхідності. Організації, такі як Червоний Хрест, активно працювали над забезпеченням гуманітарної підтримки та допомагали в боротьбі з наслідками війни. Значна частина допомоги надходила від європейських країн, таких як Велика Британія, Франція та Німеччина, які надавали фінансову та технічну підтримку для відновлення промисловості та інфраструктури.

Зменшення фінансової підтримки з боку США означало, що торговельний дефіцит потрібно було терміново скорочувати, а фінансові ресурси були втрачені [5].

Оскільки корейська економіка розвивалася завдяки інвестиціям та споживанню товарів, що фінансувалися за рахунок ресурсів допомоги, можна стверджувати, що скорочення американської допомоги може призвести до падіння темпів зростання ВВП. Lee (2002, р354) показує, що корейський ВВП почав знижуватися з піку у 8,7% у 1957 році, коли обсяг американської допомоги також досяг піку, до 2,1% у 1960 році.¹² Більше того, корейський уряд став залежним від допомоги, переоцінюючи свою валюту, щоб максимізувати надходження допомоги, і друкуючи гроші для задоволення бюджетних потреб [13].

Це зробило економіку вразливою до постійної високої інфляції і ускладнило будь-які спроби утримати макростабільність. Можливо, ще більш згубним для корейської економіки було те, що надмірна залежність від допомоги поступилася місцем корупції та кумівському капіталізму в уряді та бізнесі, що само по собі стало перешкодою для економічних реформ і прогресу.¹³ На початку 1960-х років економіка Кореї за всіма ознаками залежала від допомоги, а невдачі корейського уряду давали підстави називати її «безнадійним боржником».

Міжнародні фінансові інституції також відіграли важливу роль у наданні допомоги Південній Кореї. Світовий банк та Міжнародний валютний фонд (МВФ) надавали

кредити для відновлення економіки та стабілізації фінансової системи країни. Світовий банк фінансував проекти з відновлення транспортної та енергетичної інфраструктури, що сприяло економічному зростанню країни. МВФ допомагав стабілізувати валютний курс та зменшити інфляцію, що було важливим кроком для економічної стабільності.

Інші країни, такі як Японія, також надавали допомогу Південній Кореї. Японія, в рамках післявоєнних репарацій, надала Південній Кореї значні фінансові ресурси, які були використані для відновлення інфраструктури та розвитку промисловості. Ця допомога сприяла зміцненню економічних зв'язків між двома країнами та створенню основи для подальшої економічної співпраці.

Японський уряд відіграв навіть більш активну роль у розвитку Кореї, ніж він грав у розвитку японської економіки наприкінці дев'ятнадцятого століття. Багато програм, розроблених у Кореї в 1920-х і 1930-х роках, виникли на основі політики, розробленої в Японії в період Мейдзі (1868-1912). Уряд Японії допоміг мобілізувати ресурси для розвитку та забезпечив підприємницьке лідерство для цих нових підприємств. Колоніальне економічне зростання було започатковане потужними зусиллями уряду з розширення економічної інфраструктури, збільшення інвестицій у людський капітал через охорону здоров'я та освіти та підвищення продуктивності [7].

Протягом усього періоду швидкого розвитку Південної Кореї іноземна допомога відіграла вирішальну роль у створенні неймовірного економічного зростання країни. Насправді Південна Корея є одним із небагатьох випадків, коли іноземна допомога досягла успіху в сприянні самофінансованому економічному розвитку країни-одержувача [12].

Економічний вплив міжнародної допомоги на повоєнне відновлення Південної Кореї був значним та багатограним. Вплив міжнародної допомоги можна розглядати в контексті відновлення інфраструктури, промисловості, сільського господарства та макроекономічної стабілізації. Міжнародна допомога, надана різними країнами та організаціями, сприяла швидкому відновленню економіки

Південної Кореї та створенню основи для подальшого економічного зростання.

Відновлення інфраструктури було одним з ключових напрямків міжнародної допомоги. Після війни більшість транспортних і комунікаційних мереж були зруйновані або серйозно пошкоджені. Допомога з-за кордону дозволила швидко відновити дороги, мости, залізниці, порти та аеропорти. Відновлення інфраструктури сприяло покращенню логістики та транспортних зв'язків, що, у свою чергу, забезпечило більш ефективний рух товарів і послуг всередині країни та на міжнародному рівні. Це також сприяло розвитку внутрішнього ринку та підвищенню конкурентоспроможності південнокорейських товарів на світовому ринку.

Авторитарні режими, що змінювали один одного, були обмежувальним фактором у післявоєнному економічному відновленні Південної Кореї. Тому для досягнення очікуваних ефектів, які б дозволили Південній Кореї увійти до першої десятки країн світу за рівнем ВВП, було вжито таких заходів: (1) поступова політична модернізація; (2) залучення інвестицій (від міжнародних партнерів та всередині країни) для індустріалізації паралельно з легалізацією олігархії; (3) систематична підтримка науки та освіти для розвитку інтелектуального капіталу промислового виробництва, який стає конкурентоспроможним на міжнародних ринках [4].

Як наслідок, за рахунок стимулювання внутрішніх інвестицій (державні гарантії, податкові пільги та інші преференційні заходи) вдалося мобілізувати додаткові фінансові ресурси, не покладаючись виключно на зовнішню підтримку, і таким чином задовольнити потреби європейських країн в імпорті технологічної продукції [8, с. 7].

Міжнародна допомога також сприяла відновленню та модернізації промисловості. Значна частина допомоги була спрямована на відновлення зруйнованих підприємств та створення нових виробничих потужностей. Фінансова допомога, технічна підтримка та надання обладнання дозволили південнокорейським підприємствам відновити виробництво та підвищити його ефективність. Міжнародні експерти надавали консультації щодо впровадження нових технологій та

управлінських практик, що сприяло підвищенню продуктивності та якості продукції. Відновлення промисловості забезпечило створення нових робочих місць, зменшення рівня безробіття та підвищення рівня доходів населення.

Сільське господарство також отримало значну підтримку від міжнародної спільноти. Впровадження нових сільськогосподарських технологій та методів обробки землі, а також надання високоякісного насіння та добрив сприяли підвищенню врожайності та продуктивності аграрного сектора. Це дозволило не лише забезпечити продовольчу безпеку країни, але й створити надлишки продукції для експорту. Зростання сільськогосподарського виробництва сприяло підвищенню доходів фермерів та покращенню умов життя в сільських районах.

Макроекономічна стабілізація була ще одним важливим напрямком міжнародної допомоги. Після війни Південна Корея стикнулася з проблемами високої інфляції, нестабільного валютного курсу та дефіциту платіжного балансу. Міжнародні фінансові інституції, такі як Світовий банк та Міжнародний валютний фонд (МВФ), надавали кредити та технічну підтримку для стабілізації фінансової системи країни. За допомогою кредитів та грантів вдалося стабілізувати валютний курс, зменшити інфляцію та покращити платіжний баланс. Ці заходи створили сприятливі умови для економічного зростання та залучення іноземних інвестицій.

Одним з ключових аспектів міжнародної допомоги було сприяння розвитку експортно-орієнтованої економіки. Південна Корея отримала підтримку в розвитку нових галузей промисловості, таких як електроніка, автомобілебудування та суднобудування. Міжнародна допомога сприяла підвищенню якості продукції та впровадженню міжнародних стандартів, що дозволило південнокорейським підприємствам успішно конкурувати на світових ринках. Зростання експорту сприяло збільшенню валютних надходжень, що, у свою чергу, забезпечило стабільність економіки та подальше зростання.

Соціальний вплив міжнародної допомоги на Південну Корею після Корейської війни був значним і багатогранним. Міжнародна

допомога сприяла покращенню життєвих умов, освіти та охорони здоров'я в країні, що, в свою чергу, сприяло загальному підвищенню рівня життя населення.

Одним з найважливіших аспектів соціального впливу була допомога в сфері освіти. Завдяки міжнародній підтримці було відкрито багато нових шкіл та університетів, що дало можливість багатьом корейцям отримати якісну освіту. Програми навчання за кордоном і обмін студентами сприяли підвищенню рівня кваліфікації корейських спеціалістів та розвитку науки і технологій в країні.

Допомога в сфері охорони здоров'я також мала велике значення. Міжнародні організації та країни-донори надавали медикаменти, обладнання та фінансову підтримку для будівництва лікарень та клінік. Це дозволило значно покращити медичне обслуговування, знизити рівень дитячої смертності та підвищити тривалість життя населення.

Сектор освіти також зазнав значних реформ. Уряд Кореї інвестує значні кошти для підвищення конкурентоспроможності та продуктивності країни. Ці інвестиції охоплюють не лише вищу, але й початкову та середню освіту. Уряд активно підтримує наукові дослідження та розробки і, що найважливіше, заохочує навчання впродовж усього життя. Ці заходи сприяли розвитку висококваліфікованої та продуктивної робочої сили, що є важливим фактором економічного успіху країни [10, с. 60].

Міжнародна гуманітарна допомога включала продовольчі програми, постачання одягу та житлову підтримку для мільйонів корейців, які втратили свої домівки під час війни. Це сприяло зниженню рівня бідності та створенню більш стабільних умов життя для багатьох сімей.

Завдяки міжнародній допомозі Південна Корея змогла подолати важкі соціальні наслідки війни, відновити базові соціальні послуги та створити умови для сталого соціального розвитку. Це стало основою для підвищення добробуту населення і сприяло формуванню міцного соціального фундаменту для майбутнього економічного зростання.

Післявоєнний досвід Південної Кореї надає цінні уроки та рекомендації для інших країн, які прагнуть відновити економіку та

соціальну сферу після конфліктів або катастроф. Відновлення Південної Кореї, значною мірою завдяки міжнародній допомозі, демонструє, як стратегічне використання ресурсів та ефективне управління можуть призвести до тривалого зростання та розвитку.

Одним із ключових уроків є важливість координації міжнародної допомоги. Міжнародні організації, донорські країни та місцевий уряд повинні тісно співпрацювати для максимального використання доступних ресурсів. Це включає створення чітких планів відновлення, визначення пріоритетних галузей та забезпечення прозорості та підвітності у використанні коштів. Координація допомоги дозволяє уникнути дублювання зусиль та забезпечити більш ефективне розподілення ресурсів.

Інший важливий урок стосується інвестицій в людський капітал. Південна Корея значно інвестувала в освіту та професійне навчання, що сприяло підвищенню кваліфікації робочої сили та розвитку нових технологій. Країни, що відновлюються після конфліктів, повинні приділяти особливу увагу освіті та розвитку людських ресурсів, оскільки це забезпечує довгострокове економічне зростання та інновації.

Реформи у сфері управління та боротьба з корупцією також є критично важливими. Прозорі та ефективні інститути сприяють залученню іноземних інвестицій, зміцненню довіри донорів та забезпеченню сталого розвитку. Південна Корея провела ряд реформ, спрямованих на покращення управління та підвищення ефективності державного сектору, що стало важливим фактором її успіху.

Відновлення інфраструктури та промисловості має бути пріоритетом для країн, що відновлюються. Відновлення транспортних мереж, енергетичних систем та промислових підприємств забезпечує створення робочих місць, підвищує економічну активність та сприяє зростанню експорту. Південна Корея активно використовувала міжнародну допомогу для відновлення та модернізації своєї інфраструктури, що стало важливим кроком у її економічному відродженні.

Ще один важливий аспект полягає у створенні сприятливих умов для розвитку підприємництва та малого бізнесу. Підтримка

малих та середніх підприємств (МСП) сприяє диверсифікації економіки, створенню нових робочих місць та інновацій. Уряди повинні створювати політику, яка сприяє розвитку підприємництва, зменшує бар'єри для бізнесу та забезпечує доступ до фінансування.

Нарешті, довгострокове планування та стратегічне бачення є ключовими для сталого розвитку. Південна Корея розробила ряд п'ятирічних планів, які визначали чіткі цілі та завдання для розвитку економіки та соціальної сфери. Країни, що відновлюються, повинні розробляти стратегії довгострокового розвитку, які включають пріоритети відновлення, економічного зростання та соціальної стабільності.

Південна Корея є унікальною у своєму перетворенні з бідної аграрної держави на сучасну технологічну економіку: Після Корейської війни 1950-1953 років друга половина 20-го століття стала свідком одних з найбільших економічних досягнень у світі. З 1960 по 2010 рік ВВП на душу населення збільшився у 25 разів, а економічний підйом, хвилю швидкої індустріалізації та економічного зростання, можна розділити на три періоди: імпортозаміщення, експортна орієнтація та індустріалізація (розвиток важкої хімічної промисловості). Таким чином, у сучасному світі Корея є розвиненою країною, членом G20 та 11-ю найбільшою економікою світу. Важливим елементом успіху Кореї стала політика дирижизму (державного втручання в економіку), яка мала на меті перехід від імпортозаміщення до експорту високотехнологічної продукції. Важливу роль у створенні промислового потенціалу відіграла також підтримка США та їхніх союзників. Україна також потребує цієї підтримки [9, с. 55].

Висновки

Міжнародна допомога відіграла вирішальну роль у відновленні Південної Кореї після війни, створивши основу для її подальшого економічного процвітання та соціального розвитку. Досвід Південної Кореї підкреслює важливість комплексного та системного підходу до надання допомоги, що включає економічні, соціальні та інституційні аспекти.

Досвід Південної Кореї має важливе значення для інших країн, що відновлюються після конфліктів. Успіх відновлення Південної Кореї підкреслює необхідність комплексного підходу до надання допомоги, що включає фінансову підтримку, технічну допомогу, реформування державних інституцій та покращення соціальних умов. Співпраця між донорами та реципієнтами, а також врахування національних особливостей та потреб, є ключовими чинниками успішного повоєнного відновлення.

Таким чином, міжнародна допомога відіграла вирішальну роль у відновленні Південної Кореї після війни, створивши умови для її подальшого економічного та соціального процвітання. Уроки цього дослідження можуть бути використані для підтримки інших постконфліктних країн у їхньому відновленні та розвитку, забезпечуючи сталий і комплексний підхід до надання міжнародної допомоги.

Література

1. Дмитренко О. Південна Корея. Дослідження практик після руйнації. АЦ Інститут аналітики та адвокації, 2022. 4 с.
2. Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. Х. ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. 258 с.
3. Гришкін В.О., Хегай Е.О. Особливості інноваційного розвитку Південної Кореї Молодий вчений. 2018. № 10 (2). С. 757-760.
4. Коломійцева В.І. Причини та передумови економічного зростання Південної Кореї. Мукачівський державний університет. Вип. №12. 2017. С. 52-56.
5. Південна Корея: справжні причини економічного зростання. URL: <https://petrimazepa.com/reasonforprogress.html>
6. Анатолій Амелін: "Економічне диво" Південної Кореї. URL: <https://investory.news/anatolij-amelin-ekonomichne-divo-pivdennoi-korei/>
7. Andrea Matles Savada and William Shaw, editors. *South Korea: A Country Study*. Washington: GPO for the Library of Congress, 1990.

8. Біль М.М. Зарубіжний досвід повоєнного відновлення економіки України. Ефективна економіка. 2023. № 11. 15 с.

9. Грахович Н. Південнокорейський досвід промислової політики - для повоєнної відбудови економіки України. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції "Міжнародний історичний досвід повоєнної реконструкції економіки: уроки для України. 2023. с. 54.

10. Чорнобай А. Повоєнне відновлення та модернізація економіки Південної Кореї як досвід для України. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції "Міжнародний історичний досвід повоєнної реконструкції економіки: уроки для України. 2023. с. 60.

11. The Impact of U.S. Foreign Aids on the Post-War Development of South Korea. Jingwen Xing. URL: https://www.researchgate.net/publication/379530487_The_Impact_of_US_Foreign_Aids_on_the_Post-War_Development_of_South_Korea

12. Foreign Aid and Economic Development: The Success Story of South Korea. Jiyoung Kim. URL: https://www.researchgate.net/publication/230293819_Foreign_Aid_and_Economic_Development_The_Success_Story_of_South_Korea

13. Jun-Kyung Kim. Impact of Foreign Aid on Korea's Development. Ministry of Strategy and Finance (MOSF), Republic of Korea. p. 110.

Kalnytsky Vyacheslav Alfredovich

*PhD student of the Department of International and European Law of the Faculty of International Relations
National Aviation University*

ORCID ID: [https://orcid.org/0009-0007-2239-](https://orcid.org/0009-0007-2239-4396)

4396

8391580@stud.nau.edu.ua

THE IMPACT OF INTERNATIONAL ASSISTANCE ON THE POST-WAR RECONSTRUCTION OF SOUTH KOREA

The article explores the key role of international assistance in the reconstruction of South Korea. It analyses how external financial and technical resources contributed

to economic growth, social transformation and institutional development of the country. The main emphasis is placed on the assistance provided by the United States of America, which included not only significant financial injections, but also technical assistance and political support.

The article examines several key aspects of the impact of international aid on South Korea. First, it analyses the economic impact, in particular how investments in infrastructure and industry have contributed to rapid economic growth and modernisation. It also examines how aid has contributed to the development of education and the training of skilled workers, which has become the basis for technological progress and innovation.

Second, the article examines the social impact of international aid. Significant resources have been channelled into improving healthcare, housing and social security, which has led to a significant improvement in living standards. It also highlights how these changes contributed to social stability and strengthening of national identity in the post-war reconstruction period.

The third aspect concerns institutional development. The article analyses how international assistance has contributed to the reform of state institutions, the introduction of democratic principles of governance and the creation of an effective public administration system. It is noted that the support of international organisations and donor countries has contributed to increased transparency, accountability and efficiency of state structures.

In conclusion, the article emphasises that international assistance played a crucial role in South Korea's post-war recovery, laying the foundation for its further economic prosperity and social development.

Thus, this article provides a detailed analysis of the impact of international aid on South Korea's post-war reconstruction, emphasising its multifaceted impact on the country's economic, social and institutional development.

Keywords: international aid, post-war reconstruction, economic growth, social transformation, institutional development, South Korea, United States of America.